

Прѣди да влѣзя въ него, вждамъ много людие да тичатъ насамъ на татѣкъ безъ да знаятъ и тий сами на вждѣ отивать и какво ще правять; едни отъ тѣхъ ме стигать и заминовать, други прирещать и распитвать за станжлото, а пакъ дьмоветѣ надвиснжли надъ всяко село издигахъ свонтѣ върхове по небосклонѣтъ, красяхъ небето на пжтникѣтъ-зрителъ и му прѣдставяхъ съмнения въ голѣмата руска сила на освободителѣтъ въ градѣтъ. Както и да е можахъ да стигна въ селото за $1/2$ часъ отъ рѣката и се отправихъ прѣзь срѣдата му да го примѣновамъ; нъ любопитството ме спира на пжтѣтъ да си почина малко въ него, като му посѣтя по напрѣдъ училището, което се броеше за първо въ околията и черковата; да се запозная съ учителѣтъ имъ, че тогава да си тръгна по пжтѣтъ. Вървѣхъ и питахъ тогава оногава дѣто ме отправихъ къмъ училището имъ и влѣзохъ въ дворѣтъ му, разгледахъ отъ възънъ черковата и училището послѣ влѣзохъ въ самото здание. Тамъ намѣрихъ учителѣтъ имъ Неда Иванова, който бѣше родомъ отъ Чирпанската околия отъ село Чохлакюй или Конопчий, запознахъ се съ него, по приказвахъ се за успѣхитѣ на тая годишнитѣ ни ученици, дѣто най-сетнѣ въпросѣтъ се обърна и къмъ настоящий исходъ на работата по войната и му явихъ, че селянетѣ сж твърдѣ много подплашени; та никаква сила нѣма да ги спрѣ и задържи на мѣстата имъ, дѣто по тая сжща причина и азъ сега се отправямъ къмъ градѣтъ, безъ да зная за силата що е въ Стара-Загора, достаточна ли е или не да опази и него. Той разуми отъ думитѣ ми, че и тукъ на да ли ще може да си упаци отъ турскитѣ нападения, што много добрѣ съмъ сторилъ, дѣто съмъ минжлъ оттукъ по край него, че съмъ го подсѣтилъ; така като онаестността е обща, за да земе прѣдварителни мѣрки за избѣгнованието си и той. Подиръ това разведе ме по всичкитѣ училищни стаи, които си бѣха прилично наредени съ училищнитѣ потребности и като ми благодари за приятелското ни свижданне, казахъ му сбогомъ и той ме испрати и азъ си тръгнахъ пакъ; защото пжтѣтъ ми бѣше доста дългъ, та не трѣбо-